

“ÖZGÜL AĞIRLIK” DA GİTTİ!

AKP kurucularından, bir süredir Cumhurbaşkanlığı Yüksek İstiare Kurulu üyeliği yapan Bülent Arınç, bu görevinden istifa etti. Aslında uzun süredir AKP'nin önde gelen isimleriyle arasında sorunlar olduğu ayyuka çıkmış olan Arınç, daha önce de partiden istifa edeceğine dair söylentiler çıkması üzerine “benim de kendime göre bir özgül ağırlığım var” demişti.

En son Demirtaş ve Kavala'nın tutuklu olmadan yargılanabileceklerini söylemesi üzerine önce MHP tarafından topa tutulan Arınç, hemen arkasından RTE tarafından “Yeni bir fitne ateşi yakmayaya çalışmak”la eleştirilince, “çok ağır konuştu” diyerek telefonla istifa etti.

Bazıları hâlâ devrimci durumun göstergelerinden biri olan “doruk bu-

nalımı” var mı yok mu tartışıyorsunuz, bu istifayla devletin tepesindeki çatlak iyice günyüzüne çıktı. Dağılma ve çözülme daha da belirginleşti. Arınç'ın AKP'den ayrılmaması hiçbir şeyi değiştirmez; dağılma başlamıştır ve devamı gelecektir.

Önümüzdeki günlerde başka yansımalarını da hep birlikte göreceğiz.

MÜCADELE BİRLİĞİ

25 Kasım 2020 - s188 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

YÜ-RÜ- YE-CE-ĞİZ!

“Sakin olana vurmuyoruz”! Bu sözler bir polisten. Gebze'de eyleme geçen işçilere saldırırken söylenmiş sözler. İnsanları kötek ile hizaya çekecek sürü olarak görüyor besbelli.

Birleşik Metal-İş'e üye oldukları için işten atılarak veya ücretsiz izne çıkartılarak “cezalandırılan” Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur Süspansiyon işçileri, elbette patronların bu saldırılarını sineye çekmedi. Bir süredir eylemler yapan işçiler, sendikaların da desteğiyle Ankara'ya yürüme kararı aldılar. Tabii “patronların devleti” derhal harekete geçti.

Daha iki gün önce Sanayi Bakanı'nın açıklamaları üzerinden sermaye, devlet ve iktidar arasındaki çplak ilişkiye işaret etmiştik. Keza



Madencilerin Ankara yürüyüşünde de devletin ve dinci faşist iktidarın hiçbir örtüye gerek duymaksızın sınıf kimliğini ortaya sermesini hepimiz görmüştük. Gebze'de de durum farklı olmadı. Metal işçileri, patronlar adına devleti, onun valisini, onun polisini karşılarında buldular. Hemen ardından da onun savcısı, yargıcı, mahkemesi sükün edecek, merak buyurmayın!

İşçiler yürüyüşe başlamadan önce arkadaşlarını oturarak beklerken sendika başkanı “Müdahale olursa fabrikalarda iş durduracağız” diye açıklama yapıyordu. Ardından çok bekletmedi polis, işçileri gözaltına almaya başladı. Zor kullanarak, tartaklayarak, vurarak. İsyan eden işçilere de yukarıda aktardığımız lafı söylemeyi bir vazife sayarak: “Sakin olana vurmuyoruz!”

2



25 KASIMDA
KADIKÖY' DEYİZ!
19:30 / İSKELE



SESİMİZ YANKILANSIN!

25 Kasım, dünyanın dört bir yanında “Kelebekler” anısına “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü” olarak kabul edildi.

Tüm dünyayı etkisi altına alan koronavirüs ve pandemi süreci bile; kadınlara uygulanan şiddet ve cinayetin artarak devam etmesini engellemedi. Açlık, yokluk ve şiddete uğramak, öldürülmek sanki kaderimizmiş gibi...

Kadın cinayetlerinde sorunu erkek cinsine indirgemek, kapitalist sistemi aklamaktır. Kapitalizm, ataerkilliğin sürmesini ve pekişmesini sağlayarak her gün yeni katiller yetiştiriyor.

2

EDİTÖR

YIKMAK YETMEZ

Dinci faşist iktidarın ve tekelci sermaye sınıfının can havlinde oldukları artık herkesin malumu.

Eskisi gibi olması şöyle kalsın, bir ay öncesi gibi bile yönetemiyorlar. Sürekli arayış içindeler. Bir çıkış yolu arıyorlar ama boşa koysalar dolmuyor, doluya koysalar almıyor misali, başvurdukları yolların işe yaramadığını görmeleri için çok beklemeleri gerekmiyor.

Hukukta, ekonomide reform dediler, dediklerinin ertesi günü böyle bir politikalar için gerekli ne güç, ne de yeteneğe sahip oldukları ortaya çıkıyor.

Dinci faşist iktidarın “reform” kelimesini telaffuz etmesi bile sosyal reformistleri, uzlaşmacı küçük burjuva güçleri, liberalleri umutlandırmaya, kaba bir ifadeyle, mest etmeye yetti. Kıpır kıpır umutları, dinci faşizmin başının, RTE'nin bir açıklaması yerle yeksan etmeye yetti:

“Bizim ne dediğimiz, nerede durduğumuz, nereye gittiğimiz bellidir ve istikametimizde en küçük bir değişiklik yoktur.”

Böylece, önceki günkü “manşet” başlığımızda son derece isabetle ifade edildiği gibi, “Başlamadan Bitti.”

Sosyalist geçinen kişinin, partinin havsalasında devrim ve devrimle iktidarı ele geçirmek diye bir şey olmayınca işte böyle saman çöpünden medet umar hale geliyorlar.

Ne acınacak bir durum! Ne ibretlik bir politik iflas!

Bu, Türkiye ve Kürdistan'ın “iktidarsız” solunun hazin durumudur. Muzaffer bir ayaklanmaya, bir toplumsal devrime dayanarak politik iktidarı ele geçirmek gerektiğini ve geçirebileceklerini 1970'li yılların o görkemli devrimci yıllarından bugüne bir kere olsun akıllarından geçirmiş değiller. Halen de öyleler. Ne bir şey öğreniyorlar ne de bir şey unutmuyorlar.

2

EDİTÖR

YIKMAK YETMEZ

Baş tarafı 1. sayfada

Oysa Lenin, daha 1905’lerde “İşçilerin ve Köylülerin Devrimci Demokratik Diktatörlüğü” üzerine; bu iktidarın “geçici devrimci hükümeti” üzerine düşünüyor; Rusya işçi sınıfına bu hedefi gösteriyordu.

Devrimci bir dönemden geçiyoruz. Teorik olarak söylersek, egemen sınıf ve onun dinci faşist politik iktidarı eskisi gibi, eski yöntemlerle yönetemiyorlar. Ezilen, sömürülen, açlık ve sefaletle; tüm bunların üstüne gelen pandemi belasıyla boğuşan kitleler de eskisi gibi yönetilmek istemediklerini sokakta eylemle, gösterilerle, isyan ve ayaklanmalarla ortaya koyuyorlar.

Pratik olarak söylersek, dinci faşist iktidarın ayakta kalmak için nasıl bir arayış içinde olduğuna ve sokaktaki, fabrikadaki insanın, yoksul köylünün, küçük esnafın sesine kulak kabartın deriz.

“Şimdi Devrim Zamanı” sloganıyla yola çıkan birleşik devrimci güçler bir iktidar sorununu, anlaşılmaz bir tutumla, ele almaktan geri duruyorlar.

Birleşik devrimci güçler, faşist iktidarın yıkılmasından, yıkılmak üzere olduğundan, yolun sonuna geldiğinden vb vb. söze diyor, bunun için ciddi ve samimi bir mücadele de yürütüyor. Özellikle son dönemde, mücadelelenin bütün biçimlerine başvurarak kendilerini devrimin merkez gücü, odağı haline getirecek bir yol izliyorlar. Ama bütün bunlara rağmen, yıkılacak faşist iktidarın yerine ne kurulacağını, ne önerdiklerini, ne düşündüklerini ortaya koymaya yanaşmıyorlar.

“Özgürlüğü Kazanacağız” sloganıyla hareket ediliyor. Tek başına ele alındığında, son derece muğlak, haliyle bir şey ifade etmeyen bu sloganla yaşamlarında ciddi ve köklü bir değişiklik için mücadeleye atılan yoksul, ezilen, sömürülen emekçi kitleler etkilenebilir mi? Bu soruya “evet” yanıtı vermesi için kişinin yoksul, ezilen, faşizmden büyük acılar çeken kitlelerle hiç bir bağının olmaması gerek.

Eğer, tam ve eksiksiz bir siyasal özgürlükten söz ediyorsak -ki öyle olması gerekir- o zaman

geçici devrim hükümeti olmadan, bu sorunu ele almadan siyasal özgürlüğü tam ve eksiksiz biçimde sağlayacak önlemler nasıl alabiliriz? “Özgürlüğü kazanmak” yani tam ve eksiksiz özgürlüğü elde etmek, mevcut faşist devlet, bütün kurumlarıyla dağıtılmadan mümkün değil.

Somut konuşalım: Bu polis teşkilatı, bu jandarma teşkilatı, bu militarist yapı, bu zindanlar ve mahkemeler dağıtılmadan tam ve kesin bir özgürlükten söz edilemez. Yani dinci faşist iktidarın ve onun başının gitmesi, özgürlüğün kazanıldığı anlamına gelmez. Kitleleri aldatmayacak sak sorun onların önüne bu şekilde konmalıdır. Öyleyse, dinci faşist iktidar yerine devrimci demokratik halk iktidarı getirilmelidir. “Özgürlüğü kazanmak” boş soyut bir slogan haline dönüşmeyecekse, o zaman, yıkılan faşist iktidarın, devletin, sınıf egemenliğinin direncini otoriter yöntemlerle bastırarak, tam ve eksiksiz siyasal özgürlüğün koşullarını sağlayacak ve güvence altına alacak Geçici Devrim Hükümeti sorununu ele almak zorunludur. Bu ele alınmadan “özgürlüğü kazanacağız” sloganı boş, anlamsız bir söz yığına döner.

Tam da bu nedenle Geçici Devrim Hükümeti sorunu yarının, geleceğin sorunu değil, bugünün sorunudur. Tekelci sermaye sınıfının hükümeti artık yönetemediği için yıkılmak üzere. Yıkılanın yerine ya sermaye sınıfı ve emperyalistler bir alternatif bulup düzenin devamını sağlayacaklar ya da birleşik devrim güçleri bu tarihsel koşulları değerlendirerek emekçi sınıfların, ezilen halkların devrimci hükümetini kurmak için kitleleri ayaklanmaya çağıracaklar.

Ne doğa ne toplum boşluk tanıır. Birleşik devrimci güçler kendi devrimci alternatiflerini emekçi sınıfların ve ezilen halkların önüne bu somutlukta koymazlarsa sermaye sınıfı ve emperyalist güçler kendi çözümlerini rahatlıkla hayata geçirecek; birleşik devrimci güçlere ise bu çözümün arkasından bakacaklar düşecek.

Bu sorunu ele almak için geç kalınmış değil.

YÜ-RÜ-YE-CE-ĞİZ!

Baş tarafı 1. sayfada

Hatta yassah! Bu komik sebeplere inanmaktansa, çikalım korkusuzca sokaklara, bırakın salgından kırılalım, ama hiç olmazsa çocuklarımızın geleceğini kurtaralım! Bu saatten sonra bilimciler dahil, en makul “evde kal” önerileri bile hükümsüzdür! Bizi ölüme, sefalete, köleliğe mahkum eden bu sermaye düzeninin iki yüzölçümüne karşı, salgın umacası ile yapılan uyarılara asla kulak asmıyoruz.

Madencilerin ardından metal işçilerinin Ankara yürüyüşü de polis saldırısından, devletin zorundan nasibini aldı. Her tür “hak mücadelemiz”, en basitleri de dahil olmak üzere, sermaye devletinin ve onun faşist iktidarının azgın saldırılarıyla karşılaşılıyor, karşılaşacak.

Bizi ve ailemizi hastalığın pençesine atan, salgında ölmekle açlıktan ölmek dışında hiçbir çıkış kapısı bırakmayan bu düzene karşı sokaklara çıkmak zorundayız. “Evde kalma” hakkı, kapitalizm altında boş bir sayıklamadan ibaret. Gerekirse grevlerle, “çalışmama hakkı” dahil her tür araçla mücadeleyi yükseltmek, bu düzeni yıkmak zorundayız.

İşçiler Ankara’ya yürüme kararı aldıkları anda Kocaeli Valiliği, “salgın gerekçesiyle kentte 30 gün boyunca gösteri ve yürüyüş yasağı” ilan etmişti. Artık bunun nesini teşhir edelim. Her şey herkesin gözü önünde. Balık istifi işe gitmek, dip dibe tezgahlarda çalışmak, yemekhanelerde birbir soluklarını ensede hissetmek serbest; faşistlere her tür siyasal gösteri, parti il kongreleri vs. serbest; daha aklınıza gelebilecek her şey serbest... Ama eylem yapmak, çalışma gün ve saatleri dışında sokakta olmak yasak.

SESİMİZ YANKILANSIN!

Baş tarafı 1. sayfada

Emekçi kadınlar yaşadıkları cinsiyet yönünden ezilmişliği, sınıfsal ve ulusal bağlarıyla birlikte bir bütün olarak ele almalı ve kapitalizmi yıkmak için mücadele vermelidir.

Bize dayatılan bu yıkım sisteminin ancak mücadele ile ve hep birlikte kurtulabiliriz.

Pandemi süreci bile kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin artarak devam etmesini engellemedi. Sokakta koronavirüsten, evde de en yakınları tarafından ölüm tehdidi ikilemi ile yaşıyor kadınlar. 274 günde 369 kadın öldürüldü, 2020’nin ilk dokuz aylık bölümünde. Sadece bu rakam bile ülkemizdeki kadın cinayetlerinin vahametini göstermeye yeter. En vahşi kadın cinayetlerini işleyen katiller bir şekilde “iyi hal indirimi” vs ile sanki ödüllendirildi bu dinci faşist sistem tarafından.

Kadına yönelik şiddet ve kadın düşmanlığı dünyanın her yerinde gericiliğin en temel belirtisi haline geldi. Tüm bunlara rağmen kadınlar sokaklara çıkmaktan, örgütlü bir güç olarak, birlikte hareket ederek sokaklara çıkıp isyanlarını haykırmaktan vazgeçmedi. Her yerde kadınlar büyük bir öfkeyle ayağa kalktı, eyleme geçti. İstanbul sözleşmesi saldırısına karşı protesto gösterisine dönüştü bir yerde, başka bir yerde kürtaj yasasına karşı kadınlar sokakları zaptetti, koronavirüs riskine rağmen.

25 Kasım’da dünyanın dört bir ya-

nında kadınlar, yine sokakları dolduracak, açıklama ve protestolarıyla gericiliğe, faşizme meydan okuyacak.

Dünyaya Başkaldırmaya Devam Edecek!

25 Kasım’ın Doğuşu:

25 Kasım 1960’te, Dominik Cumhuriyeti’nde uçurumun kenarında 3 kadın cesedi bulundu... Patria, Minerva ve Maria... Mirabel Kardeşler...

KELEBEKLER adıyla anılan Mirabel Kardeşler Trujillo diktatörlüğüne karşı, ülkelerinin siyasal özgürlüğü için mücadele etmiş, Clandestina isimli gizli bir örgüt kurmuşlardır. Pek çok kez zindana düşen, insan hakları ve demokrasi için mücadelede simgeleşen kadınlar, diktatörlük tarafından defalarca tutulmuşlardır.

Bunlarla yetinmeyen Trujillo bir halk konuşmasında “Ülkenin en büyük iki sorunu kilise ve Mirabel Kardeşlerdir” diyerek Mirabel Kardeşleri hedef göstermiş, bu konuşmadan sadece 23 gün sonra, hapishanedeki eşlerini ziyaretten dönen üç kız kardeş, uçurumdan aşağı atılarak öldürülmüşlerdir. Ölümünün ardından gazetelerde olayın bir kaza olduğu haberleri çıkmıştır. İşin aslı ise Mirabel Kardeşlerin Trujillo diktatörlüğünün askerlerince tecavüz ve işkenceyle öldürülmüş olmalarıydı.

Mirabel Kardeşlerin öldürülmeleri Dominik Cumhuriyeti’nde büyük bir tepki uyandırmıştır. Direniş güçlenmiş ve bir yılın sonunda diktatörlük devrilmiştir.

NMQ Dijital Servis İşçileri Kazandı



Dijital Servis Hizmetleri'nde çalışırken ücretlerinin düşürülmesini kabul etmedikleri için işten çıkarılan 4 işçi, iki yıllık mücadelenin ardından işe iade davasını kazandı.

NMQ Dijital Servis Hizmetleri, maaşlarını euro üzerinden alan tüm çalışanlarına, sabit kur üzerinden TL olarak ödeme yapılacağını bildirmişti. Şirket, "01.09.2018 tarihinden itibaren 1 euro = 5,4 TL hesaplaması uygulanarak" ücret alacaklarını belirterek çalışanlardan 18 Eylül 2018'e kadar ek protokolü imzalanmalarını istemişti.

Ücret düşürme teklifini kabul etmeyen çalışanlara 1 Ekim 2018'de tek taraflı fesih bildiriminde bulunan şirket, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın imzasıyla 12 Eylül 2018'de Resmi Gazete'de yayımlanan "Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Kararda Değişiklik Yapılmasına Dair Karar" a atıf yaparak ekonomik krizi bahane etti.

Bunun üzerine DİSK Basın-İş üyesi dört işçi, işe iade talebiyle şirkete dava açtı. Dava dilekçesinde, iş akdinin feshedilmesinde ileri sürülen "geçerli neden" in hukuka ve yasa ya uygun olmadığı belirtilerek, "İşveren, ücretin 5.4 TL'ye sabitlemeceği teklifini kabul edip etmemeye dışında hiçbir seçenek sunmamış, müvekkili ve diğer işçileri buna kabul etmemeleri durumunda işsiz bırakmakla tehdit etmiştir. Üstelik euro üzerinden gelir elde eden davalı şirketin ekonomik krizden

olumsuz değil olumlu etkilenmesi beklenmelidir" denildi.

DİSK Basın-İş üyesi işçilerin iki yıldır sürdürdüğü hukuk mücadelesi dün kazanımla sonuçlandı. İstanbul 31. İş Mahkemesi, feshin geçersizliğine ve işçilerin işe iadesine, dört aylık boşa geçen süre ücreti ödemesine ve işçilerin yasal süre içinde başvurusuna rağmen şirket tarafından işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminat miktarının işçilerin kıdem tazminatlarının ödenmesine hükmetti.

İşçilerin avukatı Tuba Güneş, "Karar bugün çıktı. Gerekçeli kararın açıklanmasını bekliyoruz. Bu karar emsal niteliğindedir. Krizin faturasını çalışanlara ödetmek isteyen işveren ve devlet elbirliğine ket vurulmuş olundu" dedi.

İşe iade davasını kazanan işçilerden Murat Ateş, "Euro kazanıp Euroyla maaş veren bir şirket bu. Bu şekilde ben üç seneye yakın çalıştım. Bir Cuma günü toplantısıyla euroyu 5,4 TL'ye sabitlediklerini, esas hakkımızdan vazgeçmemizi ve kabul etmemiz halinde de işten çıkarılacağımızı söylediler. Hatta işi öyle bir raddeye getirdiler ki 'Yasada da açıklar bulduk, tazminat hakkımız verilmeyecek' dediler. Bir hafta bu şekilde göz korkutma, yıldırma çabalarıyla geçti. Nihayetinde imzalayanlar da oldu imzalamayanlar da. O dönem Euro kuru, 7,5 TL civarında idi. Sonuçta müşterilerinden döviz alan ve dövizle çalışan bir şirket, krizi bahane ederek faturayı işçiye kesmek istedi. Buna karşı çıktık. İşten çıkarılmamızın ardından DİSK Basın-İş'ten destek istedik. Bu süreçte bize kol kanat gerdiler. Uzun bir süreç oldu ama en nihayetinde hakkımız olanı kazandık" dedi.

Mazıdağ'ında Halka "DEDAŞ" Saldırısı



Mardin'in Mazıdağ ilçesine bağlı Kayalar Mahallesi'nde Dicle Elektrik Dağıtım AŞ. (DEDAŞ) tarafından elektrik sayaçlarının direklerin üstüne çıkarılması için çalışma başlatıldı.

DEDAŞ ekipleri, çevik kuvvet polisleri ve zırhlı araçlar eşliğinde mahalleye girdi. Bunun üzerine mahalle sakinleri tepki gösterdi. Gazi Caddesi üzerinde toplanan halk, DEDAŞ ekiplerinin mahalleden ay-

rılmasını isterken, polis kitleye taziyikli su ve biber gazıyla saldırdı. Çok sayıda kişi atılan gazlardan etkilendi.



Sağlık Emekçilerinden Alkışlı Protesto

SES Diyarbakır Şubesi ile Millî Sağlık Sen ve Anadolu Sağlık-Sen Diyarbakır İl Temsilciliği, sağlık emekçilerinin yaşadığı sorunlara ilişkin Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Polikliniği önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde "Sağlıkçıya 'Bakan' Yok" pankartı açan sağlık emekçileri "Alkış Değil, Hakkımızı İstiyoruz", "Sağlıkçı Cephede Hakkı Nerede?", "Maaşımız, Terimizi Kurutmaya Yetmiyor" dövizleri taşıdı.

Basın açıklamasını okuyan Betül Aydın, sağlık emekçilerine sağlanan yurt hizmeti ve tavandan ek ödeme sisteminin sona erdiğini belirtti.

3 aylık uzatılan Döner Sermaye Ek Ödeme genelgesinin çalışanlar arasında haksızlığa neden olduğunu belirten Aydın, tedavisi ve karantinası tamamlanmadan birçok sağlık çalışanının göreve başlatıldığını söyledi.

Yoğun çalışma temposu, ağır iş yükü ve keyfi idari yaklaşımların çalışanlar arasında ciddi yıpranmalara neden olduğunu belirten Aydın, "Vergi dilimleri, eriyen maaşlar, düşen alım gücü, yetersiz sağlık çalışanı sayısı, artan iş yükü, liyakat-



ten yoksun idari yaklaşımlar, ek gösterge ve yıpranma payında sağlık çalışanları arasında ayrımcılık, idareciler tarafından kişiye göre yapılan keyfi muameleler ve uygulamalar, kurum içi ve il içi yapılan haksız görevlendirmeler, mobbing ve baskılar, kaldırılan izinler ve hemen hemen her gün sağlık çalışanlarının Covid-19'a bağlı olarak yaşamını yitirmesi ve sağlık çalışanlarına uygulanan şiddet nedeniyle sağlık çalışanlarımız büyük bir bunalım yaşıyor" diye belirtti.

Aydın, sağlık çalışanları olarak düşük pörçük bir gelir sisteminden ziyade, insan onuruna yakışır düzeyde tek kalemde tek maaş, uygun çalışma ortamı ile kurumlarda açıklık ve şeffaflık, çalışanlar arasında adalet ve yöneticilerde liyakat talepti.

Açıklamanın sonunda sağlık emekçileri, sorunlarının görmezden geldiğini belirterek, Sağlık Bakanlığını alkışlarla protesto etti.

Kötümser Hissedenler İki Katına Çıktı

Araştırma şirketi Ipsos, 'Koronavirüs Salgını ve Toplum Araştırması'nın sonuçlarını kamuoyuyla paylaştı. Araştırmaya göre vatandaşlar, sadece sosyal hayata katılırken değil, hastaneye gitmek, toplu taşıma kullanmak ve markete gitmek gibi zorunlu ihtiyaçlarını karşılarken dahi ciddi endişe duyuyor.

Ipsos'un araştırmasına göre, her 10 kişiden 7'si hastaneye gitme ve toplu taşıma kullanma konusunda ciddi endişe taşıdığını belirtiyor. Araştırmaya katılanların %82'si de markete-süpermarkete gitme konusunda endişeli olduğunu ifade etti.

Araştırmaya göre, salgının ülke üzerindeki etkileri konusunda kötümser hissedenenlerin oranı son bir ay içinde iki katına ulaştı.

Ücretsiz İzin Saldırısı Sürüyor

Kocaeli Dilovası'nda bulunan Systemair HSK fabrikasında DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş sendikasına üye 12 işçi, fabrika patronu tarafından tek tek görüşmeye çağırıldı. Patron, işçilere sendikadan istifa etmeleri ya da tazminatlarını alarak işten ayrılmaları yönünde baskı yaptı. İşçilerin bu dayatmayı kabul etmemeleri üzerine Systemair HSK patronu 12 işçiyi birden ücretsiz izne çıkardı.

Systemair HSK fabrikasında 1 ay önce de yine Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ücretsiz izne çıkarıl-

Araştırmaya katılanlara son bir hafta içinde koronavirüs salgınının genel etkileri hakkında hisleri sorulduğunda, %66'sı daha kötümser olduğunu söyledi. Bu oran Ekim ayında ise %33 seviyesindeydi.

Ipsos'un Türkiye CEO'su Sıdar Gedik araştırmaya ilişkin değerlendirmesinde "Her ne kadar bireysel önlemlerin önemi çok büyükse de son haftalarda toplumda giderek artan bir kötümserlik duygusu hakimdi ve vatandaşların büyük kısmı devletin genel önlemler almasını bekliyordu, istiyordu. Büyük çoğunluk toplu taşıma kullanmak ve hastaneye gitmekten büyük endişe duyuyor, kaçınılmaz bir ihtiyaç olmasına rağmen markete gitmek bile endişe kaynağı" dedi.

muştı. Bugün aralarında Systemair HSK işçilerinin de olduğu metal işçileri ücretsiz izin dayatması ve işten atma saldırısına karşı Gebze'den Ankara'ya yürümek isterken, polislin saldırısı sonucu 98 kişi gözaltına alınmıştı.



Metal İşçileri Ankara'ya Yürümek İstedi, Polis Saldırdı



Birleşik Metal-İş'e üye olduk-tan sonra işten atılan ve ücretsiz izne çıkarılan Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur Süspansiyon işçileri, Ankara'ya yürümek üzere sendikanın Gebze 1 Nolu Şube binası önünde toplandı.

Birleşik Metal-İş Sendikasının Gebze 1 No'lu Şube binasının önünde toplanan işçiler "Sendikalaşma Hakkı İstiyoruz" pankartı açtı; yürüyüş dolayısıyla sendika binası çok sayıda çevik kuvvet ekipleri ile ablukaya alındı.

Birleşik Metal İş Sendikası'nın Ankara'ya yürüyeceklerini duyur-

masının ardından Kocaeli Valiliği koronavirüs tehlikesini gerekçe göstererek bir ay boyunca eylem ve etkinlik yasağı getirmişti.

İşçiler, bunun işçilerin hak arama mücadelesine yönelik bir yasaklama olduğunu belirterek yürüyüş için Birleşik Metal İş Sendikası'nın Gebze 1 Nolu Şubesi önünde toplandı.

Polis işçilerin yürüyüşüne engel olunca işçilerle polis arasında arbede yaşandı. İşçilere saldıran polis, aralarında dayanışmaya gelenlerin de olduğu 10 kişiyi gözaltına aldı.

Polis saldırısı ve gözaltılar ge-

rilimi daha da yükseltince işçiler "Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz", "Gözaltılar Serbest Bırakıl-sın", "Zam Zulüm İşkence İşte AKP" sloganları attı.

Barikat önünde açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, polisin kendilerini sıkışık bir alanda toplanmaya zorladığını, koronavirüs önlemlerini ihlal edenin polis olduğunu belirtti. Serdaroğlu, "Biz haklıyız şu anda. Biz işten atılan arkadaşlarımıza sahip çıkmaya çalışıyoruz. İşverenlere karşı bir farkındalık oluşturmaya çalışıyoruz. Biz haklı olarak yürüyüşümüzü yapmak istiyoruz" diye konuştu.



Adnan Serdaroğlu yaşanan işten atma, ücretsiz izin ve sendikalaşma saldırılarına ilişkin bir konuşma yaptı. Serdaroğlu konuşmasında metal işçilerinin Ankara'ya yürüyüşünün engellenmesi halinde iş durduracaklarını duyurdu.

Polisin işçileri dağıtma çabasına rağmen işçiler sendika binası önünde sloganlarla bekleyişini sürdürdü.

İşçiler bekleyişini sürdürürken, Gebze 1 ve 2 No'lu Şubeler, fabrika

baştemsilcilerine fabrikalarına gide-rek, vardiya çıkışlarında işçilerin Gebze 2 Nolu Şubeye gelişini orga-nize etmelerini vardiya girişlerini de bilgilendirmesini istedi.

Ancak polis sendika baş temsilcilerinin alandan çıkmasına izin vermedi. Bunun üzerine yapılan tartışmada polis Birleşik Metal İş Sendikası Gebze 1 Nolu Şube Başkanı Selçuk Çiftçi'yi "provakatör-lükle" suçladı.

Adnan Serdaroğlu ise konuş-masında saat 15.00-16.00 çıkışla-rında işçiler gelene kadar oturma eylemi yapılacağını açıkladı, "Mü-dahale olursa fabrikalarda iş durdu-racağız" dedi.



Yunanistan Eylem Birliği Plat-formu Türkiye-Kürdistan, bir açıklama yaparak, 17 Kasım günü Yunanistan'ın Midilli adasında, gözaltına alınan Ali Can Aybayrak ve Hüseyin Şahin'i sahiplendi. Plat-form'un yaptığı açıklama şöyle:

"Ali Can Aybayrak ve Hüseyin Şahin isimli siyasi mülteci iki arkadaşımız, Yunanistan'a sığınmak için adaya gelen Türkiyeli iki avukata yardımcı olurken gözaltına alınarak tutuklanmıştır.

Bu arkadaşlarımız uzun süredir Yunanistan'da siyasi mülteci konumunda olup birlikte mücadele ettiğimiz yoldaşlarımızdır. Faşist Türk devletinin işçi-emekçilere ve Kürt halkına uyguladığı faşist politikalara karşı Ezilenlerin Sosyalist Partisi bünyesinde demokrasi ve

"Mültecilerle Dayanışmak Suç Değildir"

özgürlük mücadelesi yürüten bu yoldaşlarımız, çeşitli dönemlerde gözaltı, tutuklama ve işkence saldırılarına maruz kaldılar. Türkiye'de politik faaliyetleri engellenen, can güvenlikleri ortadan kalkan ve ağır hapis cezalarıyla karşı karşıya kalan yoldaşlarımız, Yunanistan'da siyasi sığınmacı olmak zorunda kaldılar.

Türkiye dışında olmak onları mücadeleden alkoymadı, Yunan devletinin mülteci düşmanı politikalarına karşı mücadeleye ve mültecilerle dayanışma içinde olmaya devam ettiler. Yunan devletinin, sınırlarda, kendi ülkelerinde yaşam koşulları ortadan kalkan siyasi mültecileri yasadışı şekilde ve şiddet uygulayarak iade etme/geri atma uygulamalarını bilen yoldaşlarımız,

Türkiye'de birlikte mücadele ettikleri iki avukat arkadaşına yardımcı olmaya çalışırken, Midilli Adasında Yunan polisi tarafından şiddete maruz kalıp savcı kararı ile tutuklandılar.

Yoldaşlarımızın yardımcı olmaya çalıştığı iki avukat arkadaşımız, benzer şekilde, Türkiye'de can güvenlikleri olmayan, politik faaliyetleri ve mesleklerini yapma şartları ortadan kalkan ve bu nedenle Yunanistan'a sığınmaya çalışan kişilerdir. Faşist Türk devletinin gözaltı, tutuklama, fiziksel ve psikolojik şiddetine maruz kalmışlardır. Yoldaşlarımız, siyasi sığınma amacıyla adaya gelen iki avukata orada yasadışı iade/geri itilme (push-back) riski olması nedeniyle, insani bir dayanışma içinde oldular.

Konuşmaların hemen ardından polis işçilere tekrar saldırarak tüm işçileri gözaltına almaya başladı, işçiler "Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz" diyerek karşılık verdi. Polis tüm işçileri ve dayanışmaya gelenleri gözaltına aldı, DİSK yöneticilerinin de aralarında olduğu 98 kişi gözaltına alındı.

Gözaltındaki 109 işçi akşam geç saatlerde serbest bırakılırken, bugün yine aynı saatte toplanacaklarını duyurdular.

Mülteci düşmanı politikalara karşı dayanışmayı büyütme siyasi ve insani sorumluluğumuzdur. Yunan devletini bu mülteci düşmanı uygulamalardan ve faşist Türk devletinin suçlarına ortak olmaktan vazgeçmeye çağırıyoruz, yoldaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten kişi ve örgütleri yoldaşlarımız ve tüm mülteciler için dayanışma içinde olmaya davet ediyoruz. Politik mültecilere özgürlük! Yaşasın dayanışma!"

